

І чужому навчається,
Н свого не цурається...
Т. ПЕВЧЕНКО

Рекламі: 1 Адріана: 1
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HENDERSON 4-0237
JHC: HENDERSON 6-8740
Тел. 6 Нью-Йорку:
BARCH 7-4126

СЕНАТСЬКО-ПАЛАТНА КОНФЕРЕНЦІЯ УЗГІДНИ- ЛА ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ЛІКАРСЬКУ ОПІКУ

ЗАГАЛЬНУ СУМУ ЗАКОРДОННОЇ ДОПОМОГИ
ЗМЕНЧЕНО ЗНОВУ. ЗАЛІЧИЛАСЯ НЕВІРШЕ-
НОЮ СПРАВА МІНІМАЛЬНОЇ ПЛАТНІ

Вашингтон. — Сенатсько-палатна конференція, покликана до узгодження прийнятого сенатом законопроєкту про лікарську опіку для старших осіб, затвердила в четвер днів 25 серпня ц. р. компромісову програму цієї опіки, із якої мало б користатися 12,400,000 громадян у віці понад 65 літ. Здійснення цієї програми коштують в першому році федеральну скарбницю 202,000,000 доларів і стейти муситимуть виплатити 61,000,000 доларів. Обсяховують, що до п'яти років федеральні доплати збільшаться до суми 340,000,000 доларів річно, а до п'яти років до 180,000,000 дол. Програма буде здійснювана стейтсами з одного боку в рамках Медичної Опіки для старших осіб і з другого боку в рамках існуючого вже плану підтримки для людей старшого віку. В обидвох категоріях зможуть користатися з лікарської опіки яких 12,400,000 осіб. Для одержування допомоги треба буде переходити "перевірку засобів", значить доводити, що дана особа справді потребує допомоги на лікування. Федеральна участь у цьому фінансуванні мала б бути покритана безпосередньо із загальних державних прибутків і для її покриття не передбачено ніяких спеціальних податків. Тому ж ініціатори затвердженого конференцією законопроєкту сподіваються, що президент Айзенгавер його підпише. В затвердженні програми лікарської опіки відлучено тепер прийняту Сенатом постанову про поширення лікарської опіки на туберкульозних і хворих осіб і вона теж набавить менше ліберальна, як цього б хотіли автори демократичного і республіканського планів цієї лікарської опіки, що були відкинени Сенатом. Конференція відкинула теж запропоновану їй поправку, щоб обов'язковий для отримання пенсії вік 65 років зменшити до 62 літ — так, як це є в жінок. Федеральна участь в лікарській допомозі обмежена тепер до 65 доларів місячно для однієї особи, з есентауальним податком у висоті 12 доларів. Компромісовий план лікарської опіки, прийнятий палатною — сенатською конференцією, має бути ще ратифікований обидвома палатами Конгресу, що відбудеться, як думають без більших труднощів. Цього ж самого дня окрема палатна — сенатська комісія узгоджувала прийнятий Сенатом законопроєкт про допомогу закордонній й у висліді погодилася на встановлення загальної суми асигнувань на цю програму на 3,722,350,000 доларів, значить на 268,704,000 менше, як пропонував у своєму законопроєкті Сенат і на 559,354,000 менше, як цього вимагав п'єс. Айзенгавер. Третя із палатно-сенатських конференцій, яка розглядала справу встановлення мінімальної зарплати, передану їй палатною комісією правил, не добилася ніякого компромісу щодо висоти збільшення цієї плати і відклала дальший розгляд справи на п'ятницю 26 серпня ц. р.

НІКСОН ВІСНОВУЄ СВОЮ РОЛЮ В УРАДІ; КЕННЕДІ ОБІЄЄ ПОСЕРЕДНИЦТВО ДЛЯ ЗАМИРЕННЯ МІЖ АРАБАМИ Й ІЗРАЇЛЕМ

Вашингтон. — Віце-президент Річард Ніксон, виступаючи тут на телебаченні разом з артистом Джеком Пааром, висловив припущення, що всі рішення відносно американської політики вноситься до президента Айзенгавера, а його роль обмежувалася до участі в дебатах, які попереджували такі рішення. Республіканський кандидат на президентство дав це пояснення у зв'язку з подібним твердженням президента Айзенгавера та підкреслюючи його досвід в уряді під час теперішньої передвиборчої кампанії. Тим часом демократичний кандидат, Джон Кеннеді, виступав перед зібраними сінаторами в Нью-Йорку і в промові твердив, що на випадок його вибору на президента, він посередничатиме в намаганнях замирення між арабами й Ізраїлем. Кеннеді твердив, що обов'язком Америки було б негатию і всією своєю могутністю стати в обороні будь-якої країни на Середньому Сході на випадок нападу на неї і при цьому критикував політику теперішньої республіканської адміністрації за "слабкість і нерішучість".

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН ПРОКЛАВ НОВУ ДОРОГУ З БІГУНА НА АТЛАНТИК

Вашингтон. — Американський атомний підводний човен "Морський Змії" (Зіггарон) вписав нову сторінку в історію підводного мореплавства, пропливаючи від Північного Бігуна на Атлантичський Океан під ледями Арктиди і потім поміж льодовими горами й островами на північ від Канади. Зроблений цим підводним човном шлях може бути в майбутньому використаний замість Панамського Каналу для перепливу з Атлантичного на Тихий Океан. В деяких місцях "Морський Змії", плыв під льодовими горами, залуреними до глибини 108 стій й інколи він сам, пропливаючи поміж велетенськими льодовими горами, довгий до 1,500 стій, мусів закрутити до глибини яких 300 стій. "Морський Змії" почав свою подорож з початком серпня ц. р. і доплив до каналу Паррі в два тижні потім, дня 15 серпня. Шість днів пізніше він виплив до Бофортського моря на північ від Аляски. Звідти поплив до Північного Бігуна, а потім у напрямку на Гаваї на воді Тихого Океану. Човен має 2,360 тонн поємності і залоза його нараховує 75 моряків.

В АМЕРИЦІ

● Білий Індіан Гарбор в стейті Індіана зіштовп з рейсом пасажирського поїзда біля Нью-Йорку. Поїзд із 130 особами. Вислідок цього випадку було 23 осіб поранених. Поїзд складався з 11 вагонів і їхав із швидкістю 80 кілометрів на годину.
● У містечку Савт Геро в стейті Вермонт згинув під час удару анта в дерево сім молодих людей, у віці від 13 до 20 років — усі добрі і незлощучі товариші, поїхавши від днів дитинства. Їхній вертальник надому після проведення веселої вечора. Шестеро із юнаків згинув на місці, сьомий помер після привезення його до шпиталю.
● Фундація братів Рокефеллерів признала Коледжові ім. Роберта в Істанбулі в Туреччині дотацію в сумі \$150,000.
● 47 аргентинських письменників, здебільша пероністів, комуністів, лівих і навіть дехто із правих, підписали заяву, в якій стверджують, що кубинська революція заслуговує на увагу, пошану і відданість народу Західної Гемісфери.

КОНГРЕСМЕН ФЛОД ПРОПОНУЄ СТВОРЕННЯ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Вашингтон. — Минулого четверга, 25-го серпня, конгресмен Деніел Ф. Флод, демократ з Пенсильнії, вніс в Палату Репрезентантів резолюцію, пропонуючи створення окремої конгресової комісії, що займалася б справами поневолених Москвою націй. Відкликаючись на успіх відзначування схваленого Конгресом і проголошеного Президентом Тижня Поневолених Націй, Флод твердить, що найкращим доказом успіху такої акції може послужити те, як на неї реагує Москва. Флод твердив: "Хрущов здав собі справу, що так званий Совєтський Союз є політичною фікцією, примусовим союзом народів із славного історією, великою культурою та своїми власними природними багатствами. Совєтські лідери знають лише від когонебудь, яких засобів насильства треба їм вживати, щоб адекватно в поневолені ці народи". Флод дальше твердив, що на випадок нового воєнного конфлікту вільний світ мав би по своєму боці могутню "третю силу", саме ці поневолені Москвою народи. "Снажимо цим народам, що Америка про них не забуває, що їх боротьба є нашою справою, що ми ніколи не погодимося із жалюгідними обставинами, в яких вони перебувають, що ми використаємо всі мирні можливості для їхнього визволення, для відновлення їхньої волі" — твердив конгресмен Флод, вносячи свою резолюцію, в якій між іншим, закликає поменню всі поневолені Москвою народи, між ними одним з перших український народ. Висока ця резолюція, конгресмен Флод з призначенням говорив при проф. Лева Добрянського, голову Українського Конгресового Комітету Америки і автора резолюції про Тижень Поневолених Націй і голову Комітету відзначування тижня. Цілий ряд конгресменів виявили готовність підтримати резолюцію Флода. Наші громадяни і їх організації зробили б прислугу добрих справ своїми листами й діями і заохоти до конгресмена Флода (Daniel J. Flood).

Проф. Л. Добрянський відзначений Українськими Професіоналістами, як „Людина Року“

Нью-Йорк. — Товариство Українських Професіоналістів, що значно відбуває свої щорічні конвенції разом з Лігою Української Молоді Північної Америки під час тижня праці, уже від ряду років вибирає щорічно „Людину Року“, відзначаючи цим зокрема заслужених американських українських діячів. Цим разом „Людиною Року“ відзначено проф. Лева Добрянського, голову Українського Конгресового Комітету, автора резолюції про Тижень Поневолених Націй і тепер голову Комітету щорічного відзначування цього тижня. Доє Т-во Українських Професіоналістів відзначило як „Людину Року“ покійного вже д-ра Луку Мишуту, кол. головного редактора „Свободи“, канадійського міністра праці Михайла Стара, переможця в телевізійних змаганнях д-ра Олександра Саса - Яворського та минулого року голову Українського Народного Союзу і президента Українського Конгресового Комітету Дмитра Галичину.



Проф. Лев Добрянський

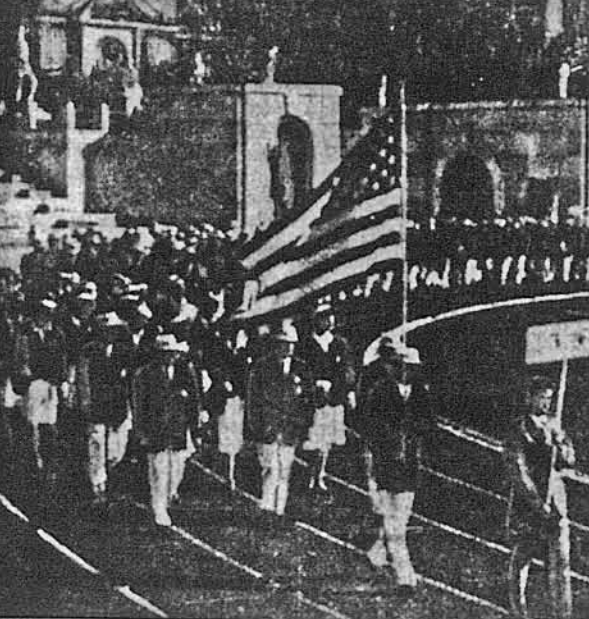
ЗДА ЗІРВАЛИ ДИПЛОМАТИЧНІ ВЗАЄМИНИ З ДОМІНІКАНСЬКОЮ РЕСПУБЛІКОЮ

Вашингтон. — Згідно із заявою Лінкольна Вайта, пресою секретаря державного секретаріату, З'єднених Держави зірвали дня 24 серпня ц. р. дипломатичні взаємини із режимом Трухільйо. Зірвання дипломатичних взаємин є не новістю, а є в результаті резолюції міністра закордонних справ Організації Американських Держав, яка була прийнята в суботу 20 серпня ц. р. і яка крім зірвання дипломатичних взаємин з Домініканською Республікою доручила ще членам Організації Американських Держав проведення деяких економічних санкцій у відношенні до режиму Рафаеля Трухільйо. Формальне проголошення зірвання дипломатичних взаємин між ЗДА і Домініканською Республікою має відбутися вже найближчим часом після того, як будуть виготовлені відповідні документи і як вони будуть доручені вже домініканському уряду. Тоді теж буде опублікована декларація американського уряду в цій справі. Лінійний державний секретар Даглас Діллон твердив, що зірвання дипломатичних взаємин з режимом Трухільйо є неминуче і дуже близьке. В американському Сенаті, почали в міжчасі виступати на обрану режиму Трухільйо деякі із південно-американських сенаторів, які вважають, що Трухільйо є вірним приятелем ЗДА і що добре було б мати таких „ліктаторів“ в інших країнах Середньої і Південної Америки.

АМЕРИКАНСЬКІ ПРОДАВЦІ В ХАРЧОВИХ КРАМНИЦЯХ ВОЛІЮТЬ СВІЙ ФАХ, ЯК ПОСТ „НАЙВИЩИХ БОСІВ“ В СССР

Вашингтон. — Обурені зневажливого вислову Хрущова про Ніксона який Хрущов у розмові з Джосефом Кюраном, президентом країнової спілки моряків торговельної флотії, Хрущов назвав Ніксона „офрумом... спроможним бути хіба тільки продавцем у харчовій крамниці". Одним із керівників виборчої кампанії в користь демократичного кандидата на президента Джона Ф. Кеннеді, який, як відомо є католиком, призначено провідного американського протестанта Джеймса В. Байна, асистента генерального секретаря для спеціального інтерпретатора при президентській Крайовій Раді Церков.

У РИМІ ВІДКРИТО УРОЧИСТО 17-ТУ ОЛІМПІАДУ



„афер“ Джанеон, американський змагун з Кінгсбіри в Каліфорнії і прапором ЗДА у руках веде американську репрезентацію під час відкриття Олімпійських Ігор у Римі.

Рим. — Із традиційною парадною, у приватності 75,000 — 90,000 народу, відкрито в четвер 25-го серпня о год. 1.30 по пол. (в Нью-Йорку було год. 12 випол.) на головній стадіоні в Римі 17-ту Міжнародну Олімпіаду. Акту відкриття доконав італійський президент Джованні Гронкі. Прийняти були спортивні дружини з 84-ох країн і народів, які візьмуть участь у суперницьких змаганнях у 18-ох родах спорту. Традиційну дефіляду відкрили, як звичайно, грецька дружина, як репрезентативна тієї країни, як Олімпійські Ігри відбувалися в давній старовинній давній перед народженням Христа і де вони були поновлені в новітніх часах. У тротуї грецької Олімпійської дружини йшов престолонаслідник князя Константина. Драматичним моментом першої формально — урочистої стадії 17-их ігор було прийняття 19-річного італійця Адолафа Гресоліні, який на Олімпі в Гречії заплыв був смолоскип від проміння сонця вересня.

Поверс не вірить, що „У-2“ був збитий большевиками

Нью-Йорк. — Френсіс Поверс, засуджений недавно в Москві на 10 років ув'язнення за шпигунство пільот американського розвідувального літака У-2, не вірить, що цей літак був збитий совєтською ракетою, як це твердить більшовики. Заяву в цій справі склав батько засудженого пільота Олівер Поверс, на пресої конференції в Нью-Йорку після повороту з Москви минулого четверга, 25-го серпня. Виступаючи перед зібраними кореспондентами у Прессовому Клубі, Олівер Поверс переповідав слова свого сина, що він не вірить, щоб його літак був збитий ракетою, як це твердить більшовики, бо в такому випадку він був би відчув експлозію і мусів би побачити оранжевий відблиск доволу його. Проте, Олівер Поверс не міг дати будь-яке висношення на запити, що з цим літаком могло статися і чому він опинився в совєтських руках. Він тільки твердив, що син його не



Олівер Поверс не плакавав, відповідаючи на питання журналістів.

Посадник Філадельфії Ділворт назвав поведінку Поверса ганебною

Філадельфія. — Посадник цього міста Річардсон Ділворт, виступаючи із промовою на прийнятті Асоціації Обезпечення Рад, назвав поведінку американського пільота Френсіса Гері Поверса ганебною і твердив, що він наваж дошкільної шкоди престижності ЗДА. За словами Ділворта Поверс є страхотливим прикладом для всього світу у його намаганнях зберегти за всяку ціну свою свободу. Можна вибачити — казав Ділворт — перехід на бік зорога американських воєнок в Корей, бо ж військом не було виготовлене на застосування комуністами методи війни. Але ж для Поверса не може бути ніякого вибачення. Він знав, що він робив і він був вишколений для своєї роботи. Покликуючись на героя американської революції Натана Гейла, який перед смертю заявив, що йому замало одного життя, щоб могли віддати його „за батьківщину“, Ділворт висловив жаль, що про цього героя не читав трохи більше Поверс у своїй молодості і що не взяв собі його за приклад у своїй військовій кар'єрі. Зібрани в кількості 1,000 осіб учасники прийняття прийняли виступ Ділворта бурхливими оплесками.

КУБА ОБСТОЮЄ СВОЮ ВІРНІСТЬ МОСКВІ

Сан Хозе, Коста Ріка. — Заходи групи міністрів закордонних справ середньої і південної Америки, що хотіли якось мирно поладнати спір з Кубою і знайти компромісову базу, розбилися об непримирливі ставовище Куби, що відстоює свою „вірність і приязнь“ Москві та продовжує свої невідповідальні гітеричні атаки проти З'єднених держав. Кубинський міністер закордонних справ д-р Раул Роа висловив три і чверть години промову, в якій повторював відомі попередні пропагандистські антиамериканські обвинувачення та йки і боронив „право“ Куби зберігати тісні зв'язки з „комуністичними країнами“ і „погрозу Москві збомбардувати ЗДА ракетами викликаючи“ — твердив він — „провокаційна“ американська політика. Куба, була примушена тривати з відданістю до відома готовістю Москви поспішити їй на поміч, бо вона сама не встиг оборонитися проти „американського імперіалізму“, а інші американські країни також її не оборонили. Роа твердив, що не слід займатися уявною і майбутньою небезпечкою Америки „боку комунізму, коли тепер відразу мається діло з актуальним північно-американським імперіалізмом“. Найбільшим зоргом латинської Америки була все північна Америка — кричав гістерично д-р Раул Роа, який наприкінці свого виступу зробив ре-

Де Голь старається замирити Сенегал і Судан

Париж. — Французький президент Шарль де Голь відмовився визнати державну „самостійність“ Сенегалу, який проголосив відірвання від Федерації Мали, куди належав Сенегал і Судан, дві вчорашні французькі колонії в Африці. Прем'єр Сенегалу Мамаду Діа приїздив в цій справі до Парижу, запрошений де Голем, та вже відлетів до Дакара, що є столицею Сенегалу, але й столицею цілої Федерації Мали. Відмова де Голя показувала погодитися на розв'язання Федерації Мали і створення з Сенегалу окремої держави вплинула позитивно на настрої в столиці Судану. Бамако. Суданський прем'єр Модіро Кейта запропонував був депешею до де

Німецькі соціалісти визнають єдність з Заходом проти Совєтів

Бонн. — Внутрішні спори в західно-німецькій Соціал-демократичній партії скінчили повною поразкою марксистських доктринерів. Пригтовляючись до парламентських виборів в наступному році — Соціал-демократична партія поклікала до керування передвиборчою кампанією 10-членний провід, головою якого обрано 46-річного західно-берлінського посади й ка Біллі Брандта, що зловує собі популярність в Німеччині і поза нею своєю рішучою і послідовною кампанією в обранні воліючої Західного Берліну у епіції з західними державами — проти Совєтського Союзу. Щойно друге після цього місце дістав д-р „Карло Шмідт. Таким чином у випадку перемоги соціалістів — Біллі Брандт став би канцлером. Карло Шмідт містить повною поразкою марксистських доктринерів. Пригтовляючись до парламентських виборів в наступному році — Соціал-демократична партія поклікала до керування передвиборчою кампанією 10-членний провід, головою якого обрано 46-річного західно-берлінського посади й ка Біллі Брандта, що зловує собі популярність в Німеччині і поза нею своєю рішучою і послідовною кампанією в обранні воліючої Західного Берліну у епіції з західними державами — проти Совєтського Союзу. Щойно друге після цього місце дістав д-р „Карло Шмідт. Таким чином

У СВІТІ

● Японський уряд потвердив, що він дав згоду на приїзд до порту в Йокосава голландського літаковика „Крейд Доормана“, з цього приїзду Індонезія погрожує зірванням взаємин з Японією, бо — мовляв — Японія зробила проти-індонезійську демонстрацію. Індонезія зірвала була дипломатичні взаємини з Голландією саме тому, що Голландія вислала „Крейд Доормана“ на скріплення голландського гарнізону в західній Гвінеї, до якої має претензію Індонезія.
● Населення в Ляосі більше стурбоване пошаною релігії Меконг, аніж тамтешнім політичним кризою, що грозить громадянською війною. Родина глави жовнових американської амбасаді в Вієтнамі, столиці Ляосу, переїхали до Бангкоку, столиці сусіднього Сіаму, з уявою не на небезпечку військовиків, а на небезпечку залізничників.
● Кришна Менон, комуністичний міністер оборони Індії, признав, що в останніх чотирьох місяцях комуні — китайські літаки 17 разів порушили Індонезійський повітряний простір. Він заявив, що Індонезія оголосила з цього приводу протест в Пейтуні.
● В Еспанії переведено знову арештування серед баскських націоналістів, які в околицях Барселони розділяли дитячий протест проти режиму ген. Франка.

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHODENNIK

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc. 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢. Payment in advance. — На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх членів від публікації матеріалів, які порушують моральні та етичні принципи. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це вразно застеріг долучити за адресою поверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA, P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Російський імперіалізм і Куба

Промова державного секретаря Крістіана Гертера, виголошена в минулу середу на конференції американських міністрів закордонних справ у столиці Кості Рікі, Сан Хосе, повинна причинити у великій мірі до з'ясування і ствердження тієї істини, що з неї все ще не цілком здалося справу вільний світ: що комунізм і російський імперіалізм це те саме, і вони покриваються. Практичному комунізму від часу Леніна, покликаним на різні факти від часу створення Москвою Комінтерну, всією послідовною політикою СРСР, всією політикою світу Гертер доказував із залізною логікою, що в політичній діяльності останніх років комунізм і російський імперіалізм — це поняття найтісніше одне з одним пов'язані, і що насправді, в реальній діяльності, ніяка опанована комуністами країна не може бути незалежною й національною, бо вона підчинена Москві.

Гертер доказував цю правду на прикладах всіх уярмлених Москвою країн, зокрема Польщі і Мадяричини, а боротьбу Югославії проти супрематії Москви та нагілку з боку Москви проти Тіта за його спротив московському диктатору назвав якраз найбільшим доказом підлеглості Москві всього світового комуністичного руху. Отож — за твердженням Гертера — зріст комуністичного впливу у будь-якій країні — це успіх російського імперіалізму. Тому й зворот кубинської революції в сторону комунізму пішов по лінії намагань Москви — використати внутрішньокубинські відносини, щоб просунути своїми впливами на американський континент і підірвати існуючий лад в країнах американської гемісфери — інтригами, сінтисамом роздорі та підриванням усієї міжамериканської системи співпраці.

Дотеперішні виступи міністрів закордонних справ інших країн американського континенту, зокрема Колумбії, Аргентини й Чиле, вказують на щораз більше зростаючий вплив Москви, підкреслюючи Гертеру. Цікаво було, наприклад, заявляти чільного міністра, який назвав «образом для латинської Америки» Кубу, коли він Кубу виступав в ролі репрезентанта всієї Латинської Америки. Непогодженість і аргументація Фідела Кастра і його найближчих співробітників допомагають американській дипломатії у її заходах переконати інші південно-американські країни, що нинішня Куба з її диктаторським режимом Кастра — це куди більша загроза для них, малих і слабих країн, як для могутніх З'єднаних Держав з їх стабільним устроєм, без ґрунту для комунізму. Фідель Кастро має ту саму психіку й ментальність, що й всі інші диктатори, ліні чи праві: зарозумілість, упертість і брак почуття реалізму. Тому, у відповідь на заклик колумбійського міністра, голови конференції в Сан Хосе, що кубинський уряд відмовився від співпраці з Москвою та Пейтігом і заявив свою солідарність з іншими американськими країнами, Фідель Кастро відповів лайками та погрозливими завагами під адресу Організації американських держав з залогом «виростити й призначити» супроти Москви й Пейтігу.

Тому, мабуть, тактика герцію й спокійних нервів, що її застосували ЗДА супроти провокацій Фідела Кастра, виявляється правильною, бо успішніші переконання всі інші американські країни в злочинності комуністичних махінацій на Кубі, ніж зробила б це коротка й рішуча зброя інтервенції. Коли режим Фідела Кастра буде ізольований в публічній opinio всього американського континенту, то не поможуть йому ні літаки з Чехо-Словаччини, ні Сергій Кудрявцев у Гавані.

С. Рядик

ПАШЕТА

(Оповідання А. З.)

(4)

Пізно, вночі прийшло мені в голову, чи не викрали Пашету її одновірці. Мало-помалу постала в уяві ціла картина злочину. Коли Пашетині батьки довідалися, що їх донця втекла з якимось відьмаком, то негайно вдарили до рабана, а той зібрав своїх хасидів та цадиків і, порадившись із ними, телеграфічною дорогою дав знати до Одеси. І тут біду Пашету скопили, як тільки вона показала на пероні в супроводі гімназиста. Можливо, що той нахаба з речами, що розштовхнув нас, був одним із тих хасидів. Упавши на таку думку, я вже готовий був звернутися до жандармів. А

То, кажете, пропала? Зараз знайдемо.

Вийшов кудись і за кілька хвилин повернувся.

— Можете бути цілком спокійні. Все гаразд. Пашета щасливо прибула додому, залагодили всі справи, — сказав мені. — Я тільки що говорив із нею телефонічно. Просила передати вам, щоб ви кінце заходили до Межиріччя на гарячі піржички, як повернетесь із своєї далекої мандрівки.

На його устах грала лукава усмішка.

Таким був перебіг нашої утечі «в світ за очі».

Треба було вертатися додому. На жаль, цього я не міг зробити. Не було за що купити квитка на дорогу. Леде нашірабав на телеграму до батька. Влудний син просив свого отця вислати йому телеграфом ціловому карбованця на поворот додому. Добрий батько вислав десять. Дистанція ці гроші, я добре навіс і поїхав назад на північ.

ПОГАНІЙ ДОРАДНИК

Пані Елінор Рузвельт, адвокат по колишньому президенту Ф. Д. Рузвельту, проголосивши свою підтримку демократичному кандидату на президента Джанові Ф. Кеннеді, пояснила причину такої своєї рішення: Кеннеді, мовляв, запевнив її, що буде «тісно співпрацювати з Едлі Стівенсоном під час своєї виборчої кампанії у справах закордонної політики». Пані Рузвельт раніше підтримувала Стівенсона як есентуального кандидата на президента від Демократичної партії, до Кеннеді ставилася холодно, але змінила своє становище виключно з уваги на його тісну співпрацю з Едлі Стівенсоном. У газетях з'явилися вістки, що Едлі Стівенсон, колишній демократичний кандидат на президента й колишній іллінойський губернатор, має найбільші шанси стати державним секретарем, якщо Джан Кеннеді витрас вибори і стане президентом ЗДА.

Цій справі присвятив перодову статтю з 22-го ц. м. нью-йоркський «Дейлі Нюз», який свій понад 2-мільйонний щоденний наклад завдячує своєму популярності й сексационному характеру і який, пропонує: з-поміж усіх названих він єдиний одержав це порівняльно найпристойніше, і то зовнішню — політичне, становище, формально поза кордонами СРСР, Союзу. Наданий Молотову пост амбасадора в Улан Баторі давав йому змогу безпосередньо контактуватися з дипломатичними представниками різних країн і навіть утримувати зв'язки з керівними колами червоного Китаю, із якими у Молотова були завжди не тільки добрі зв'язки, але й одностайність у поглядах на проблеми міжнародної політики, зокрема одностайність у негативному ставленні до коєксистенції з Заходом.

Що деградація Молотова була умовною і що вона не була «останнім етапом» у його кар'єрі, як це пробували свого часу твердити російські емігрантські публіцисти, може свідчити те й той факт, що очолюваний Хрущовим уряд пробував у 1958 році призначити Молотова на становище амбасадора до Голландії, але мусів зрештупувати з цієї спроби з огляду на категоричний спротив голландського уряду, який пригадав, що до Молотова у 1940 році градувався Гітлерові за успішне проведення окупації Голландії.

Реактивування Молотова йде цілком по лінії започаткованого Хрущовим після інциденту з літаном У-2 загострення взаємин із Заходом, зокрема із ЗДА, сполученого з вимаганням далекосхідними ракетами. Виразником і реалізатором такої, базованої на тезі, що зудар між комунізмом і капіталізмом є неминучий, політики був саме Молотов до останніх днів свого урядування на пості міністра закордонних справ. Це ж сформульовані Молотовим напрямки повторює тепер досвідко Хрущов. Між твердженнями Молотова, висловленими в лютому 1955 року на сесії Верховного Союзу СРСР, що, «відстоюючи інтереси миру і соціалізму, СРСРський Союз у своїй зовнішній політиці стоїть за зменшення напруженості в міжнародних відносинах», і що цьому «миролюбивому курсові» проти стоїть політичний курс ЗДА, який знаходить свій вияв у політиці «з позиції сили» — і між сьогоднішніми заявами Хрущова немає ніякої різниці.

Найновіше призначення Молотова, має це один дуже прикметний для совєтської політики аспект. Його завжди виставляли Москва на міжнародну арену, як тілкий загострювач міжнародної ситуації. Це ж Молотов, ставши міністром закордонних справ на місце несприйнятого для Гітлера Літвінова, немало попрацював, щоб осягнути підписання пакту приязни між Гітлером і Москвою, і це він, призначений вдруге міністром закордонних справ у березні 1953 року в розпал Корейської війни, був речником загострення агресивної політики СРСР у відношенні до ЗДА і Заходу. Нема сумніву, що в цьому напрямку працюватиме він і тепер, використовуючи для цього всі явні й секретні контакти на Заході.

БОРІТЬБА З «ПРОЯВАМИ НАЦІОНАЛІЗМУ»

Впродовж двадцяти років виходить у Києві сатирично-гумористичний журнал «Перець» (раніше — «Червоний Перець»). Впродовж цих двадцяти років «Перець» виступав проти української еміграції в ролі керівника похоронного бюро...

В останньому числі цього журналу, за серпень, надруковано гумореска Вішні «Хто ж вони такі?». У ній знавель жаб-ропук, блонцін, гнид тощо (до них Вішні приврівнює також українських емігрантів) пише: «Думає я колись, що всі ті петлюрівці, бандерівці, мельниківці, лебедівці, бульбівці, ну й оці курдидики, левіцькі, леворські — просто недобиті гітлерівські блохи... Потім думаю, що мерзенні вони воші. Але й це не підходило...» і т. д.

Так жартує «Перець». Чому ж він все так змушений «жартувати», виступати проти української національної свідомості і в Україні, і за кордонами СРСР?

«Комсомольська Правда» з 5-го серпня відповідала на повідомлення про те, що 13 пленум ЦК ВЛКСМ промовою прийняв відповідну постанову, в якій закликає: «боротися проти розкладницького впливу буржуазної моралі», і вимагає боротися «проти проявів аполітичності, націоналізму»...

Така вимога звучить як дуже загальна, стандартна совєтська фраза. Однак, за нею стоїть реальні й дуже часті випадки, коли саме молоді, як в Україні, так і в інших

М. Пастерікова

ЖИТТЯ У ТВОРЧІЙ НАСНАЗІ

Коли 4-5-літня дівчинка виконує під ритм музики танцювальні еволюції, то це зовсім не означає, що вона у майбутньому стане другою А. Павловою; також, коли маленький хлопчик в захопленні малює, це ще не означає, що перед ним розкривається кар'єра П. Пікассо. Відповідь на це питання в тому, чи має бути-таки інструментальний, частіше ударний, наспівуваний мелодій, складає фантастичні оповідання, вірше тощо. Усі ці явища прикметні нормальним дітям шкільного, дошкільного й раннього шкільного віку, вони є природним виявом ширшої дитячої творчості і до деякої міри показником ступеня їх умовного і чуттєвого розвитку. Мовний словник дитини в тому часі ще не настільки розвинений, щоб вона могла сволом виявити стан свого внутрішнього життя і своє відношення до зовнішнього і уявного світу. Вона, отже, творить власну графічну абстрактну мову для порозуміння з довіллям. Найраніше з'являється рух, і він є не тільки фізичною функцією, але також виявом духовних потреб. Рухи ті є спонтанні, і вони, буває, під впливом ритмічних стимулів майже несвідомо складаються в танцювальні форми. Ці й інші творчі самовияви можуть стати важливим чинником у вихованні індивідуальності, можуть дуже поширити світ ідей, розвинути вроджені інтуїтивні сили, якщо батьки й педагоги звернуть при формуванні особистості і характеру дитини більше уваги на цей дитячий духовний потенціал.

Власне сьогодні, в часі обмеженої генерації, з великою потребою в збудженні творчих імпульсів, індивідуальній думці, відчутті краси і гармонії в житті людини та у всьому.

В останніх 20-ох роках Америка і Канада акрилася густою мережею мистецьких шкіл і курорів для дітей та молоді і в них нарівні з іншими видами мистецтва знайшов своє місце модерний мистецький танець.

Коли кажемо «сценічний танець», дбаємося насамперед про класичний балет або фольклорний танець. Обидва вони дуже популярні в Північній та Південній Америці — як переживає тепер період «блестючості» — одначе рухи і техніка в них (головно, що стосується класичної) високо стилізовані, шаблонні.

Тому числі й київський «Перець» виступають проти національних еміграцій своїх народів. У серпневому числі «Перця», в цитованій угорі «гуморески», відчутно тривають поміж радками, висловлену невідомим дописувачем. Тригоду за те, що на Україні знають про свою національну еміграцію в Канаді, ЗДА та інших країнах:

— А на Україні знають про них?

«На Україні творять великі, чудесні діла — дають плочундів на всіх ропах, бліх, гнид і шшу так мізерію!» — так пише «Перець», і так він пише ось уже 20 років...

Супроти могутньої сили української національної свідомості нічого не може відіграти московський глибокий під назвою «Перця».

Л. П.

З НАШИХ ВУДНІВ

ВАКАЦІЙ МІСТЦЯ

Вдвора зустріч-з-е нашої «Орхидеї» Михайла Черешньовського і дуже цим зраділа, бо не бачив його віддавна, мандрюючи, як той «спутник», по різних Оселях.

— Здоров, Михайле! Ти вже по вакаціях? — питаю.

— Та ніби вже... Даремно проминуло, як з багаторіччя.

— Де ж ти побував, як можна знати? В горах, чи на долах?

— Ей, не скажу, бо ти гуморист і зробиш з мене посміховище в газеті.

— А бігме, що не зроблю!

— Ну, окей, признаюся тобі, як це воно вийшло зі мною... Я вже був закоханий, готовий ітати до своїх сунетів в Елленвіл, та ще в останній хвилині зайшов до робітні, попрощатися з моєю Лесю, — тобто з простяком пам'ятки Лесі Українки. Во я вже живився з цією пам'яткою, як із живим істотою: балакаю з нею, співаю їй лемківські співанки і «Контра стем стено» делікатно... Дивлюся на свою Лесю, і ратом думаю, як блискавка, проблила мені через голови: так, це те, за чим я шукав цілими тижнями! Що позиллення голови поетеси повинно бути трохи інше, глибше, не таке, як я зробив! І що ця деталь розв'яже мені цілу проблему, цілу композицію!.. Ну, я, очевидно, зарозумівся, закотився рукави і взявся до праці. Та коли змінив, поправив нахилання голови, то прийшлося поправити цілу голову, а потім шию, підборіддя, плечі, рамена, і так, по маленьку, а розібрав в цілу фігуру! Тижнями, брате, я її розбирав, а другий тиждень складав дошки, і так минули мої вакації... Зате моя Лєся тепер гудесна!

— Та вона була гудесною й перед тим, — кажу. — На останній виставці в Літературно-Мистецькому Клубі це була один з найкращих експонатів. Всі нею захоплювались.

— Оце мене найбільше дивувало! — Михайл покрутив недовдово розчеплену губу.

— Що тебе дивувало?

— Те саме: всі захопились на момент, сказали, що проект гарний, і на тому мовчло! Тиша! Немає жадної критики, немає дискусії в пресі, ніби й нічого не сталося. А я волів би, щоб мене били, критикували, щоб доводило до Лесі піднявся такий шум, як коло в проєкті на пам'ятника Шевченкові колеги Даргані!

Тут я лише здегнужу раменами, бо ж, як ти колинебудь збачиш таку татуну, як душа мистця? Один плаге, що його б'ють, другий плаге, що не б'ють, і що ти йому порадиш?.. Так як ти, будучи нашою Михайл критикувати, чи не будеш за таке як інше нахилання голови його Лєсі, — факт залишиться фактом, що він — прекрасний мистець, і що його проєкт пам'ятника нашої великій поетесі — це справжній, гудесний твор мистецтва. Па м'я т ч и к, над проєктом якого М. Черешньовський працює вже два роки (плюс два тижні вакацій!), поставив незбаром в Українському Городі в Клівленді, поруч скульптур Володимира Великого, Тараса Шевченка та Івана Франка роботи О. Архипенка.

І кер

Я ЛЮБЛЮ...

Я люблю ці степи неозорі. Де безмежна, лєня даліна. Де у росах купаються зорі. І пісні окриле душа. Я люблю це розгорнуте лебю. Що хмарки голубий несе. Але жати не можу без тебе. Во тебе я люблю на все. Я чечу, шукаю щоразу. У степу, у зеленій гаю. Твої ніжки усмієні півню. І їх в зорях ніколи пізнаю. Підляди — притвори, поцілую. Підм разом по різних степах. Во про тебе — любов молодую. Кожен колос щепоче в снопах.

ПЛАТОН ВОРОНЬКО

Читайте українські книжки й газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ПРОТОКОЛ

З НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ В ДНЯХ 16-го ДО 20-го ТРАВНЯ 1960 Р. В КІНГ ЕДВАРД ГОТЕЛЮ В ТОРОНТІ, КАНАДА

(2)

Звіт заступника головного підприємця Йосипа Лисогора



It is a pleasure to once again be with you at an Annual Meeting of the Supreme Assembly and to report on my activities for the past year. The meeting this year has added significance because it is the first Annual meeting in 66 years held outside the United States. This historical event not only dramatically spotlights the growth and spreading influence of our Association but is also a tribute to our Canadian brethren. Our presence here confirms the belief that Canada and Ukrainian Canadians are destined to play a more vital role in the affairs of the Ukrainian National Association. Canada is expanding with gigantic strides and in every province Canadians of Ukrainian descent are contributing their full share of the dynamic ideas and vital energy that are responsible for this progress and vast growth. The future of our organization in this vibrant nation looks bright indeed, and therefore, one of the main goals of this meeting should be to plot a course that will lead to the rapid realization of our organization's full potential in Canada.

My report, to you covers the past twelve-month period from the last Annual meeting. In order to avoid repetition, since a comprehensive report has already been given by President Halychyn, I will not go into full detail but will try to give you an outline of my principal activities. Basically, my responsibility is that of a Trustee and this function is exercised mainly through participation in Executive Board meetings. During the past year I attended six such meetings. At these sessions, I expressed my opinions, views and recommendations on the many problems that our organization has to contend with and I tried at all times to contribute to the fullest extent of my ability toward the most favorable solution of these problems. I will briefly comment on the most important items.

1. Organizing new members: — Expanding our membership is the indispensable objective. We either go ahead or we fall back. There is no standing still. I fully supported the aggressive 65th Anniversary campaign spearheaded so ably by our Supreme Secretary, Dr. Padoch, and I pressed for continuation of the campaign until we reach the original goal of 75,000 active members. I favored the activation of District Committees and the employment of more full time organizers who would work in cooperation with Branch secretaries and other officers in our different areas and thus cover these areas more thoroughly. I firmly believe that qualified well-trained organizers are urgently needed and that able men can, with reasonable effort, produce the job we want and at the same time earn for themselves a highly satisfactory salary.

2. Loss of members: — Cash surrenders and matured endowments which are unnecessarily continuing to take a heavy toll of our membership were under constant observation at our meetings. Our Supreme Secretary, by diligent effort, personal appeal and persuasion has reduced such losses to some extent. I supported the policy of having officers, including members of the Supreme Assembly, working in close harmony on this problem because with their prestige and know-how they can render valuable assistance. Much needs to be done along these lines and it is a project that will require the fullest cooperation from all. Personal contact is the dominant factor in cutting down on this type of loss. We must never let a member drop out because such contact is lacking.

3. Investments: — The past year has been one without precedent in the financial world. We witnessed the continued pressure of inflation psychology in the early part of last year with the resultant higher interest yields on new issues of bonds, mortgages and other securities. Government financing intensified this pressure and brought on mild confusion when a new high yield of 5% was established on United States Government notes. The dollar was steadily losing its purchasing power and there was a continuous growing attraction for stocks and equity securities. We, of course, felt these pressures. However, because of increased demands from members for loans on real estate, we continued to follow the policy of investing mainly in first mortgages on member-owned real estate. To keep in line with prevailing yields on investments in United States and Canada, we increased our interest rates on mortgage loans. We also raised our inspection and service fees on loans to non-members. All properties on which loan applications were received were inspected by some one from the Executive Board or the Supreme Assembly before the loan was accepted for further processing. The President and I inspected properties in the New York City area and we approved only those that we considered preferred risks.

It is interesting to note that the general financial picture for the past four months has been undergoing a radical change. Inflation is no longer the pressing factor. Interest rates appear to be on the decline. The future trends are not clear but weaknesses are showing up in certain sectors of our economy. In my opinion our investment policy over the past year has been sound and it should be continued along the same line for the time being.

4. Dividends: The matter of paying higher dividends is an old problem with us. I have long favored revising the basis for calculating dividends. This year there was a slight modification which is more equitable to our members but it is not the complete answer. Further thought and study has to be given to this matter by actuaries and I shall press for this. We also have to seriously explore the advisability of paying dividends on paid-up policies since this is a bone of contention among our members.

5. Relocation of our home office: — A number of sites in New York and New Jersey were offered to us as possible locations for our new home office. I inspected most of these with other members of the Executive Board but to date none of them were deemed satisfactory. The search is continuing for a suitable location either in New York City or northern New Jersey.

6. Health and accident policies: — This matter was discussed in great detail on several occasions and as you know we did not go into this line of business as contemplated. Available statistics continue to stress that this field is financially hazardous and is particularly difficult for an association of our type to supervise efficiently. It is my opinion that we should stay out of this field.

7. Soyuzivka: — I participated in Executive Board meetings at Soyuzivka which were devoted to reviewing the operations of our popular Catskill mountain resort. Soyuzivka con-

tinued its forward progress. As can be expected, the consistent growth tended to strain the facilities and the staff, particularly during the months of July and August. The Executive Board was bombarded with many suggestions and complaints and those with merit were given prompt attention. We can confidently anticipate the Soyuzivka to grow in popularity but it will require more and more stress on detailed planning and supervision.

The children's camp operation, though not up to the standard desired, was improved. The Cultural Courses, which are co-sponsored by the Ukrainian Youth League of North America, were an improvement over the previous year. Since the close of the Courses, conferences have been held with UYLA representatives and the professors for the purpose of developing a better and broader program for the coming year.

Soyuzivka is steadily assuming a more important position in our U. N. A. life. It represents a substantial capital investment which is economically sound and it is also paying off in the way of a higher morale as well as stirring a growing interest in our Association, particularly on the part of younger people. The property is being improved continually and as our staff and personnel gain experience in operating and managing, our Soyuzivka will become one of the finest vacation resorts in the country.

8. Ukrainian Weekly: The Weekly, by and large, had a trying year. Last fall I was distressed at the numerous errors in printing as well as the mediocrity of the contents. The matter was discussed at length by the Executive Board and Mr. Dragan, our editor-in-chief and corrective action was instituted. Indications are that we are in the process of building a more interesting and representative publication that will better serve our American born members. We must also build a direct working relationship between the Weekly and our young leaders in all our Branches and I am hoping that this will be accomplished in the coming year.

9. General: An activity that all of our Supreme Officers are involved in sooner or later is that of representing the organization at various functions. Last Labor Day week-end I, together with other officers represented the U.N.A. at the UYLA convention in Rochester, N. Y. In December I again appeared in Rochester as the main speaker at the 65th Anniversary celebration sponsored by the Rochester-Auburn District Committee. In January I attended the 55th Anniversary celebration of the U.N.A. Home on the South side in Chicago. That same week-end I attended a meeting in Hammond, Indiana at which the U.N.A. Committee of the Calumet District was organized. On May 1st just passed I attended a meeting of the Newark District Committee.

At these meetings I constantly stressed the necessity for intensive activity on an individual basis. Our organizational work must be everyone's business. District committees present a superb opportunity to recruit more people for responsible roles on a local level. The more we spread the work among active individuals the more successful we will be. That is the very essence of fraternalism.

My other activities included serving as a member of the Cultural Committee. I took part in the planning of our various projects. The most critical problem is the completion and publishing of the Encyclopedia. I attended conferences with the editors and looked over some of the material. The work is progressing very slowly. Difficulties are many but they must be overcome to achieve the high standard that this project warrants. We have too much invested to permit a mediocre job which is what it appears to be at present. I also attended meetings with representatives of two publishing firms, one of which has shown an interest in publishing the Encyclopedia.

Locally in the New York area, I head the U.N.A. Metropolitan Area Committee of New York. Last June, this committee sponsored the 65th Anniversary program at Carnegie Hall. It was widely acclaimed as an outstanding success and a high point in U.N.A. artistic achievement. This Committee also sponsored the 2nd Soyuzivka Ball in New York City this past February. The affair was immensely successful for it brought together several hundred U.N.A. members and guests for a pleasant social evening.

Another of my activities is that of Sports Director. I had meetings and discussions with members of various sports organizations. I arranged for volleyball and soccer tournaments at the Soyuzivka. In August we held a Junior division soccer tournament for the Ukrainian championship of Eastern United States. The winner was the Ukrainian Sports Club of New York. This team was also the holder of the Junior Soccer Championship of the United States. Earlier in the year I attended a dinner in honor of this team and our Association donated a beautiful plaque to the champions. In September we held another sports tournament of senior teams including volleyball and soccer. I also attempted to work out a track and field meet in cooperation with the UYLA and there is a possibility that this will be arranged sometime in the future.

All in all, the past year, has been a busy one as well as productive. Our organization pushed forward on all fronts. Membership increased, assets grew, insurance in force reached new heights, and our Soyuzivka forged ahead. This picture is most gratifying. But what of the future. Already we are witnessing a slow down in organizing of new members. Larger amounts of coverage which members should have are not easy to sell. Attendance at monthly or even annual Branch meetings is poor. The scattering of our Ukrainian-American population into the suburbs will further aggravate this situation. Branches are reluctant to schedule social and cultural events because of dwindling attendance. Younger people continue to shy away from administrative responsibilities in the Branches. These are a few of the problems that we are faced with. These are the problems, however, that we must concentrate on. We must fully dedicate ourselves to their solution. Then with all our energy and skill we must drive forward to new heights and records. Anything less would not be worthy of the greatest Ukrainian organization existing in the free world today — the Ukrainian National Association.

ВІПРАШУЮЧИ ЧЛЕНСЬКУ ВЕЛІДКУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ВИ НЕ ТІЛЬКИ КОРИСТАЄТЕСЯ ЦЕШЕВІМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ЖИТТЯ В НАВЕЛІШІЙ БРАТСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ, ВИ ТЕЖ ДОПОМАГАЄТЕ СОЮЗОВІ ШИРИТИ ПРАВДУ ПРО УКРАЇНУ ПОГОЛГОВНИМИ ВИЛАННЯМИ, ТА СКРІПЛЮЄТЕ ПОПТИЧНЕ І КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ.

Звіт заступниці головного підприємця Анни Герман

My activities during my second year in office in the Ukrainian National Association took me to many localities. I attend all the executive meetings called by Mr. Halychyn, and since I am a member of the U. N. A. Cultural Committee, I took part in various meetings that were held by that group. I find that many of our young members, who had no interest in Ukrainian affairs before, are very much interested in our cultural courses, and get a great deal of satisfaction from them. This is a very good sign.



June 21st, I attended the Ukrainian National Association 65th Anniversary concert held at Carnegie Hall and on June 26, 27, 28 was present at the three day convention and banquet of the Federation of Women's Clubs held in New York City.

Aug. 10th, I attended the opening of the Cultural Courses at Soyuzivka, and on Sept. 3rd, was present at the closing exercises of the course.

Labor Day week-end, met with all U.N.A. Branches in the Rochester area, and attended the Youth League Convention and banquet.

Oct. 25th, I attended the ground breaking ceremony and banquet of the Catholic College to be built in Stamford, Conn. Also in October, the Svoboda published a women's page for the first time. We have almost 40,000 female members, and I feel that we should have at least 1 page a month. I don't believe that is an unreasonable request. My offer to help in any way necessary is a standing one.

During December, I was present at the 65th Anniversary U. N. A. banquet in Passaic, and at the 65th Anniversary banquet held in Jersey City.

January, we had our first of several meetings in Passaic for the purpose of organizing a District Committee. The members of the few branches in this area are widely scattered, but I'm happy to say, that their co-operation has resulted in a fine committee.

May 1st, I was honored to be invited as guest speaker at the 50th Anniversary banquet of Branch 112 in Cleveland, Ohio. The admirable work this all women Branch has done in the past 50 years should be an inspiration to all of us women in the Ukrainian National Association.

Звіт гол. секретаря Ярослава Падеха з діяльності секретарського (рекордового) Відділу УНСоюзу за 1959 рік

В одному прегазному вірші присвяченому 1959 рокові, відомий поет молодшої генерації, Петро Дорошко, говорить, знаменні слова: „Знову стали на рік ми старшими, А точніше, на рік підросли...“



Підросли, зросли — не постаріли! Складаючи з трудом до купи пережиті, з куди більшим трудом добутих в минулому, ювілейному році, наших здобутків і наших перемог, в усій скромності потрібний громадському робітничий й у повній свідомості химерності долі, передовсім у діяльності громадської роботи, мені здається, що можемо за Дорошкою повторити, що ми за 1959 рік підросли не постаріли. Чи можна від долі й нашого громадянства вимагати більше щастя?

ЗАМІСТЬ ХРЕСТА ЗАСЛУГИ

Хрест заслуги за вірну, впроваджені цілого життя служби своїй громаді й її представителів: найбільший й найстарший громадський установи, яка більш як яка інша організація й репрезентує Американську Україну, належить безсумнівно тим, які відійшли з цього світу, прямо від союзних станків праці, у життя де ність болізни, ність печалі й ність щоденних турбот й обов'язків.

Немає це Батько Союз таких відзначень, хоч може й повинен мати, тому заступити їх щирою, повною пошани й вдячності згадкою про тих незрівняних каменярів нашої долі в цей роковий зліт.

В минулому році відійшли від нас й союзної праці наступні союзні робітники:

Григорій Геба, секретар 344 Відділу. — 3 лютого 1959. Михайло Яський, секр. 129 Відділу. — 17 березня 1959. Іван Маркович, секр. 342 Відділу. — 20 березня 1959. Степан Бродик, рекор. секр. 158 Відділу. — 21 березня 1959. Микола Рева, секр. 207 Відділу. — 28 травня 1959. Константин Шинкар, секр. 433 Відділу. — 6 липня 1959. Михайло Рудяний, секр. 365 Відділу. — 8 липня 1959. Микола Тутка, секр. 193 Відділу. — 21 вересня 1959. Павло Варнич, секр. 5 Відділу. — 7 жовтня 1959. Лев Вачинський, секр. 281 Відділу. — 27 жовтня 1959. Розалія Юренко, секр. 228 Відділу. — 27 жовтня 1959. Михайло Мельник, пред. 317 Відділу. — 9 лютого 1959. Дмитро Костюк, пред. 196 Відділу. — 4 квітня 1959. Ілля Гузар, основник й був. предсидник 361 Відділу та 6. головний радий УНС — 16 квітня 1959. Іван Чепел, пред. 90 Відділу. — 6 липня 1959. Д-р Юліан Грабович, пред. 414 Відділу. — 13 грудня 1959. Степан Гладкий, найстарший працівник друкарні „Свободи“. — 3 липня 1959. Йосип Бардачевський, найстарший член УНС — 30 січня 1959. Анна Туринчак, членка й 6. працівниця УНС, — 28-го лютого 1959. Юрій Присташ, член 348 Відділу, визначний громадянин, — 8 лютого 1959. Степан Нікільчук, член Контрольної Комісії 439 Відділу й визначний громадянин. Вже в цьому році втратили ми таких союзних та громадських діячів:

Д-р Юліан Нависник, визначний громадський діяч. Петро Герман, довголітній секретар Відділу ч. 99 та один з найстарших, довголітніх (51 років) членів УНС. Петро Занько, секр. 355 Відділу, в Ст. Джозеф, МО. В останньому вірші, написанім на два тижні перед своєю смертю, й в передчутті смерті, Тарас Шевченко „риштує“ вози в далеку дорогу! збирається забрати зі собою свою Україну, щоб над берегами Стиксу й там не бути без неї. Хто з нас, що знав громадських й союзних піонерів, які густим шнурком, як журавлі у стрілецькій пісні, з кожним роком і днем відлітають з цього світу, сумнівається в цьому, що вони — ці союзні секретарі й предсидники відійшли

з образом своєї союзової України перед закритими очима. Нехай вона у вдячності надого збереже їх імена й ікни плодотворні руки й своїй громадській пам'яті. Вони бо варті того!

ГОЛОВНІ ДІЛАНКИ ПРАЦІ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ

В минулому році, могому першому в характері головного секретаря, шукаючи за внутрішнім порядком та організаційною схемою завдань і функцій цього уряду, я віднайшов її в наступному триподіллі:

1. Канцелярська праця;
2. Організаційна праця;
3. Інформаційно-пропагандистська й вишкільна праця.

Сьогодні, збагачений досвідом нового року праці, ще й до того, на щастя, успішної праці, думаю, що ця схема оправдана, хоч дуже несповна. Тому й складатиму і цього річний мій звіт йдучи за цією схемою.

Нюда з цих трьох ділянок не обіймає важливе завдання, яке належало на головного секретаря, а саме обов'язок бути лунником поміж членами численного Головного Уряду УНСоюзу й бути секретарем того Уряду й його адміністративної й ексекутивної частини: Головного Ексекутивного Комітету. В минулому році я зважив й приготував до друку протокол попереднього річного засідання Головного Уряду й протоколи п'ятих нарад Головного Ексекутивного Комітету, які відбулися в дні 6 березня, 16 червня, 10 серпня, 15 жовтня й 29 грудня 1959 року. Питання списування цих протоколів, а зокрема протоколу річного засідання Головного Уряду є трудне не тому, що забирає багато часу й труду, але тим, що спонукає, по дотепершньому звичаю дуже докладно перебіг нарад, а зокрема дискусій, а не тільки самих вирішень, протоколює нарад, а в цім випадку головний секретар, не має змоги брати жодної участі в нарадах. Репрезентуючи рекордовий Відділ Головної Канцелярії, а зокрема організаційну діяльність праці, він має, бо мусить мати, десятки важливих питань, які слід представити та передискутувати на річних нарадах Головного Уряду й тому повинен мати для цього відповідні умови. Вдається мені, що зареагувати тому можна в подвійний спосіб: або віддавши протоколювання іншій особі, або вкоротивши дотепершній об'єм протоколів, обмежувачись до заготовлення не цілої дискусії, але самого предмету дискусії та ухвал, які після неї слідує, очевидно, з конкретними висновками, зокрема там, де учасники засідання вимагають заготовлення певних, означених речей. Це дозволить брати повну участь в нарадах, збільшивши свою думку й пам'ять, від путів, які накладає на них обов'язок ресурсування чужих думок й поглядів.

В минулому році вилало всім членам Головного Уряду відітати всі протоколи нарад Ексекутиву, а крім того вилало й три окремі обіймки в дні 18 червня, 18 серпня й 29 грудня 1959р., які в більшості давали докладніші пояснення до справ, які були предметом нарад та вирішень Ексекутиву. Поза цим рахунком осталося постійне листування з поодинокими членами Головного Уряду.

1. КАНЦЕЛЯРІЙНА ПРАЦЯ

Дванадцять службовиків працює в секретарському (рекордовому) відділі, одному з двох відділів Головної Канцелярії УНСоюзу. Число співробітників зумовило передусім потребу реального поділу всіх функцій відділу та справедливий розподіл праці. Спиронізування праці всіх службовиків є також поважною проблемою з урахуванням тісного пов'язання праці виконавчої всієї службовими. Для прикладу можна подати, що прийняття нових членів вимагає праці й співпраці 5 осіб, внутрі Головної Канцелярії, не враховуючи посередників осіб, лікарів, фотографів й т. ін. В загальному році не було змін в особовому складі співробітників секретарського відділу. Зате на початку 1960 року відійшли з праці п-і Марія Доманська, яка заміняючи прізвище на Шевчук, покинула працю з можливо найкращою причиною: помилкою української, в тім же напевно й союзної, громади новим надійним членом. До події за її бездоганну службу наш відділ долучує свої найкращі побажання для неї й її новозаложеному родинному життю. Її місце зайняла п-і Ольга Колодій, яка на терені місцевої громади зі своєї громадської, зокрема пластової праці. І в цім році у взаємних поміж службовиками між собою та поміж ними й їх виборним зверхником — головним секретарем збереглася гармонійна, ділова співпраця й довіра.

Коли минулого року, закінчуючи справоздання з праці рекордового відділу, мені видавалося кончею просити відділових секретарів вивчення за недоліки спричинені передовсім численними змінами, введеними останньою конвенцією, тепер у всій скромності, яка є традиційною властивістю всіх союзних секретарів, це справоздається віддається зайвим. І за це належить подяка всій працюючій дванадцятці Рекордового відділу, зокрема ж йому головному помічникові п. Володимирові Соханові.

Було написаним законом Рекордового відділу відповідати на одержані листи негайно, на всякий випадок не пізніше тижня. Рідкі випадки були завжди узасаднені окремими обставинами, які не дозволяли на негайну відповідь. Та все ж можна сказати, що бодай 75% одержаних листів були покладувані того самого або наступного дня, а решта впроваджувалася. Ця засада чистого стола була й коли доволі трудна до вдержання, зокрема в час т. зв. розметового насялення праці, але вдалося її перестерігати. Негайно покладувано висилку посмертних листів, аплікацій на підмогу, передчасне згромадження грамот (щоб вони пропали!) й ін. Зміна прізвищ та спадкоємців була покладуваною двічі в місяці. Висилка потрібних відділам матеріалів (ордерів), зокрема друків, відбувалася щотижня.

Єдиним джерелом рідких дорікань секретарів була інколи спізнена висилка т. зв. розмету та грамот новоприйнятих членів. Причина цього лежала поза Головною Канцелярією. Передовсім винні тут секретарі та організатори, які записно присилають аплікації на нових членів. Як правило ми одержували 80-90% цих аплікацій в останні тижні місяця. Коли звачити, що оформлення нових членів вимагає багато часу й що ту працю виконують ті самі службовики, які приготували т. зв. розмет, тоді можна побачити, як важливим є розділення часів тих обох праць. Тому на цьому місці треба апелювати до секретарів та організаторів, щоб вони присилали аплікації членів негайно після їх здобуття й не придержували їх в себе до кінця місяця. Зокрема багато часу забирає фотографування аплікацій та (перебірка гол. лікарів. Відносно ж опізнєння в висилці розмету хочемо звернути увагу на те, що коли перший день місяця припадає на кінець тижня, тоді мусимо пождати до наступного тижня на пізні послілки звітів та аплікацій й тому не все масмо змогу вислати новий розмет перед другою суботою в місяці, коли значне число відділів відбуває свої збори. Було б дуже вказаним відбудувати збори пізніше. Може заповнити всіх секретарів що будемо надаліше старатися висилати й розмет і нові грамоти членів по змозі найкраще й прохасмо в них виrozumіння, коли це не все нам поведеться.

В щоденній праці не забуваємо про поліпшення умов праці для Головної Канцелярії та секретарів. В останні роки надруковано нові вкладкові книжечки з деякими змінами, виготовлено нові вкладкові книги для Відділів, які можна вживати повних 20 років, не переписуючи щороку імен членів, що принесло багато користі передовсім великим Відділам. Підготовано також проект нових членських аплікацій, використавши при цьому власний досвід та досвід наших організаторів, як теж поради нашого головного лікаря й деяких інших лікарів, які з нами співпрацюють. Ця аплікація буде введена в життя після її затвердження стейт-овими урядами.

В минулім році ми допомагали собі г листування з Відділами при допомозі „Секретарської Триволи“, в якій ми подавали актуальні повідомлення в союзових справах. На жаль, як раніше, чимало секретарів не читали цих листів.

Великою перешкодою в праці був, як раніше, брак кваліфікованої секретарки з добрим, професійним машинописним та стенографією. Коли б ми її мали, можна б заощадити бодай годинку дня кожного дня, і ужити той час куди краще, на інші союзові справи, які ждуть на студії і переведення в життя.

Говорючи про наші браки слід згадати також про потребу надрукувати нову книжку вкладак (рейт бук), якої чимраз більше допомагають наші секретарі й організатори. Ждуть вони також на придбання їм підручник секретарської організації. Але брак часу не дозволив це на виготовлення цієї книжки. Сподіюся, що наша підготовка та збирання потрібного матеріалу, як і сам досвід із недалекого в минулому курсу секретарів, який має відбутися між 11-17 червня ц. р. на „Союзнаці“ допоможе нам в реалізації цього задуму.

2. ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ

Переходячи до організаційної діяльності праці рекордого року відділу не від речі буде повторити сказане в звіті попереднього року. Завдання організаційного відділу за цей рік: а) збільшення членства б) збирання вже придбаних членів; в) вдержування життєздатних Відділів та працездатних урядів Відділів; г) вишкіл і активізація відділових урядовців, передусім секретарів і вешеті г) придбання постійних організаторів, їх вишкіл та нагляд над їх працею.

Не тільки найважливішою, але й найважчою з перших діяльність організаційної праці: збільшення членського стану УНСоюзу. Минулих років були добрі часи, коли нові члени прибували майже з кожним кораблем з-за моря. Наш національний стан посідає не збільшується, навпаки, втрачає зменшується, чим то внаслідок відходу старших людей, чим внаслідок відходу від рідної громади молодших. Тому проблема придбання нових членів стає з кожним роком не лише для нашої установи, але й для всіх національних організацій не тільки чим раз важчою, але й часто зовсім малонадійною. Та все ж змагаємося за приреченням долі й поки що виходимо з того змагання переможно.

З правдивою віткою звітуюмо за 1959 рік, що той визначний рік у існуванні УНСоюзу з замітним не лише тим, що в ньому сповнилося 65 років існування УНСоюзу, але й що той рік був роком показного зросту установи й показником нашої асе, що великої відпорності на всі перешкоди долі.

ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

Розпочали ми цю відважну кампанію святоточним а водночас діловим закликком Головного Уряду в січні 1959 року зверненням до загальної української громади в Америці, щоб вона розуміючи значення УНСоюзу для нашої громади всі включилася в його ряди. Заклик відносився також до нашого союзового загалу, а зокрема до відділових секретарів та організаторів, щоб вони доклали зусиль старань до того, щоб з успіхом закінчили кампанію.

За закликом слідували тисячі листів, писем, обіймків і привідок. Слів не було одного ділового листа до секретарів, щоб ми не пригадували про обов'язок активної участі в кампанії. Окрема пошта ставилася закликала до „вступлення до УНСоюзу, окремо відрукований листовий папір із написом, яка закликала до того самого. Встановлено окрему систему нагород для організаторів, грошових і почесних, встановлено навіть нагороду для щасливого придбаного члена. „Свобода“ пильно реструвала всі замітні події й успіхи в часі цієї кампанії, а щомісячні числа „Трибуна УНСоюзу“ виконували важливу роль побудівки й ілюстрації в цій ювілейній акції.

Вложена велика праця великого числа людей впродовж цілого року принесла успіхи. Тим успіхом життям ще довго наш УНСоюз та вся наша союзова й ширша національна громада, бо придбання впродовж одного року цілої армії 5,000 нових активних й організованих громадян, це організаційний подвиг всьї громади, який мусить мати позитивне значення для всієї нашої спільноти.

Нижче подані таблиці та додані до них пояснення дають точний звіт з цієї кампанії та з найважливішої організаційної праці минулого року.

РУХ ЧЛЕНІВ В 1959 РОЦІ

Заклику приступити до з'ясування нашої минулорічної ювілейної кампанії за збільшення числа членів, на вступі слід подати загальний образ руху, тобто прибутків і втрат членів впродовж цілого минулого року. Цей рух подас наступна таблиця:

РУХ ЧЛЕНІВ (прибутки і втрати) У 1959 РОЦІ

	Молоді	Дорослі	Разом
Ч. чл. Сума заб. Ч. чл. Сума заб. Ч. чл. Сума заб.			
Стан з 31-го грудня 1958	23,237 14,986,901	49,500 37,806,852	72,737 52,793,753
Нові члени	2,283 1,887,500	2,735 2,818,000	4,998 4,505,500
Перейшли з мол.	—	41 24,750	41 24,750
Разом прибутки	2,283 1,887,500	2,776 2,842,750	5,039 4,530,250
Суперечки	509 325,829	348 312,811	857 638,640
Померлі члени	16 9,694	808 473,517	824 483,211
Грошові звороти	202 116,336	527 401,799	729 518,135
Виплачені пенсії	—	—	—
Грошові	140 43,200	324 210,500	464 253,700
Випл. Р. грамоти	—	771 531,000	771 531,000
Перейшли до дорослих	41 24,750	—	41 24,750
Інші втрати	120 76,862	10 48,500	130 125,362
Разом втрати	1,028 596,671	2,588 1,978,127	3,616 2,574,798
Стан з 31-го грудня 1959	24,472 16,277,730	49,688 38,471,475	74,160 54,749,205
Чистий прибуток	1,255	188 664,823	1,423 1,955,452

Баланс цієї найважливішої діяльності організаційної праці наскрізь позитивний. Це означення зарівно відноситься до загальної суми здобутих членів, яка представляється ім позитивно: кругло 5,000 членів, як також до суми чистого прибутку, тобто ефективного збільшення членства УНСоюзу, яке виноситься 1,423 члени, отже рівно півтора тисячі. Цей чистий прибуток підніс загальне число членів з 72,737 кінця 1958 року на 74,160 з 31-го грудня 1959 р.

Отже минулий рік був тим замітним, що в ньому вперше від 1953 р., впродовж одного року членство перейшло дві тисячі членів. В березні 1959 р. УНСоюз досяг 73,000, а в грудні того року 74,000 членів.

Цей рік з замітним ще й тим, що на 1,423 членів чистого прибутку члени 188 припадо на дорослих членів, а решта 1,235 на молоді. Це дозволило на дальшу обнижку пересічного віку членства УНСоюзу, який з кінцем 1959 р. виноситься 35 років життя. З уваги на майбутність нашої установи це має поважне значення.

Хоч минулий рік приніс нам велике число членів, якого УНСоюз не здобув від раннього 1952 року, все ж чистий прибуток, тобто загальне збільшення членства, не був такий, який повинен бути і який був у ранішніх роках при подібнім числі нових членів. На це склалася традиційна болячка нашої організації:

СУПЕРЕЧКИ

суперечки	857
передчасне згромадження грамот	729
разом	1,586

Ця сума дає майже 32 відсотки всіх здобутих членів, яких ми втратили здебільшого внаслідок нашого закладання. Бо не менше важливим завданням від здобуття нових членів є вдержування при організації вже придбаних членів. Поза невеликою кількістю тих членів, яких не було змоги вдержати, решта цих втрат не повинна була мати місця. Не було б цих втрат, ми мали б у два рази більший приріст членства і були б далеко перейшли нашу безпосередню мету 75,000.

Поза цими непотрібними чи неконечними втратами по важку рубрику наших втрат становить смертність. Вони коштували нас в минулому році 624 члени. Зі зростом членства та роки існування організації це число, зрозуміло, мусить зростати, і з цим слід числитися на майбутні роки.

С це особлива причина для збільшення наших втрат в останньому році, а саме значно підвищене число виплачених дозвілків, двадцятилітніх, випинувальних грамот та членів, які, вповні сплативши свої вкладки, перейшли у категорію неактивних членів. Цих перших було в звітному році 464, а других 771, отже разом 1,235, що становить рівно 25 відсотків числа нових членів, здобутих у тому ж році. Ці числа в ранішніх роках були куди менші, вони й будуть збільшуватися в декількох наступних роках. Причиною теперішніх втрат є колишній збільшений приріст членства, в роках перед останньою війною. За кожний більший підйом приходиться нашим наступникам платити збільшену ціну. Це, зокрема, торкається українців, які всупереч американському загалові, без оправдань, дуже прив'язані до двадцятирічних, зокрема ж випинувальних грамот і тому забезпечують найчастіше в тих групах. Це явище є наслідком нашого господарського невироблення, зокрема дуже поверховного розуміння життєвого забезпечення. Ми цінимо в ньому радше елемент опадності, а не забезпечення від ризику, що є основою кожного забезпечення.

Нижче подана таблиця ілюструє числами сказане вгорі. Вона й дає матеріал для ставлення прогнозу щодо наших труднощів у дальші роки.

ВТРАТИ ЧЛЕНІВ ЗА ОСТАННІХ СІМ РОКІВ

внаслідок суспенз, виплачених грамот, грошових зворотів та смерті.

Рік	Супер.	Випл. Е. грамоти	Випл. Р. грамоти	Грошові звороти	Посмерт. виплати
1953	1,325	214	159	597	494
1954	1,177	272	260	699	499
1955	971	374	263	662	479
1956	691	777	400	626	550
1957	805	444	418	680	601
1958	930	345	550	803	581
1959	857	461	771	729	624
Разом	6,756	2,890	2,821	4,796	3,828

Ось так представляється наша „господарка“ здобутим важким трудом членами. Тільки 28,5 відсотка тих членів залишилися в нашій загальній рахунку, як чистий прибуток. Іншими словами, на кожних 10 нових членів лише не цілих три члени збільшують число членства УНСоюзу, а більше ніж сім йдуть на покриття конечних і неконечних втрат. Це відношення, з одного боку, ілюструє наші величезні труднощі у вдержанні чисельності нашої організації, що й казати про її ріст, а з другого — вказує шлях для наших відділових секретарів, завданням яких є не тільки здобувати нових, але й пильно зберігати вже придбаних членів.

ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНІВ

Ведена під гаслом виявлення давнього піонерського духу й задокументування, що Батько Союз, не зважаючи на своє 65-річне існування, все ще молодий, тобто росте і йде вперед, ювілейна союзова членська кампанія дала дуже цінний успіх.

Система спеціальних ювілейних почесних і матеріальних нагород, численні заклики, обійми, тисячі листів та десятки статей дали сподіваний наслідок. Зпоміж п'ятисот відділових секретарів не було майже ні одного, що охоринив б не лише від обіймків та закликів, бо були перешкоди всім Відділам, але й від численних листів із заохотою та пригадками цілим серцем та з усією енергією включилися в цю ювілейну пробу наших сил. До успіху причинилися численні поїздки головного секретаря та інших членів Екзекутиви до союзових округ і дальші наполегливі старання завершити побудову округних організацій та наповнення їх активністю та змістом праці.

Та нехай наперед заговорять числа.

ВИСЛІДИ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ ЗА МІСЯЦЯМИ 1959 РОКУ

Січень	288	—39
Лютий	392	97
Березень	468	205
Квітень	422	147
Травень	262	27
Червень	420	62
Липень	276	—30
Серпень	303	19
Вересень	398	91
Жовтень	372	98
Листопад	449	137
Грудень	948	609
РАЗОМ:	4,998	1,423
Стан членів з 1. січня 1959 року	72,737	
Чистий приріст членів у році	1,423	
Стан членів з 31. грудня 1959 року	74,160	

Як бачимо, січень, за давньою традицією, був дефіцитний. Подібно ж дефіцитний місяць вакації — липень, до того ще причинився сам УНСоюз, який признав найбільш успішним секретарям та організаторам безплатний поїзд на чарівний Союзізі, і багато з них, користаючи з цього, перебули липень на союзовому дозвіллі, замість на організаційні члени. Зате вони добре взяли до праці в осінні місяці, зокрема в грудні, який був найкращим місяцем від оглядом здобуття нових членів від „найтовстішого“ в історії УНСоюзу місяця грудня 1959 року. В тому місяці ми придбали прямо неюймовірно наші обставини й можливість число 948 членів, з чого понад шістьсот членів чистого прибутку після покриття всіх втрат того місяця.

Ці нові члени за класами забезпечення представляються так:

ЧЛЕНИ ПРИСІДНАНІ У ЮВІЛЕЙНІЙ КАМПАНІЇ ПО КЛАСАМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Клас	Ч. членів	Іх сума забезпечення
I (терм до 16 р. життя)	302	\$ 302,000
P-20	744	604,000
E-20	589	447,000
E-18	551	486,000
P-65	45	27,500
E-65	32	21,000
Разом	2,263	\$ 1,887,500

Дорослі

W	716	\$25,500
P-20	964	868,000
E-20	634	620,500
P-65	160	143,500
E-65	163	183,000
DP	98	150,500
Разом	2,735	2,618,000
Разом молоді і дорослі	4,998	

ПОЯСНЕННЯ КЛАС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УНСОЮЗІ

КЛАС I — забезпечення до 18, або 16 року життя.
КЛАС II — забезпечення платне по смерті з вкладками до 70 року життя.
КЛАС III (E-16) — 16-літнє випинувальне забезпечення.
P-20 — забезпечення платне по смерті з вкладками впродовж 20 років.
E-20 — двадцятилітнє випинувальне забезпечення.
E-18 — випинувальне забезпечення платне у 18-му р. життя.
P-65 — забезпечення платне по смерті з вкладками до 65-го року життя.
E-65 — випинувальне забезпечення платне після досягнення 65-го року життя.
W. T. — забезпечення платне по смерті з вкладками впродовж цілого життя.
O (P-70) — забезпечення платне по смерті з вкладками до 70-го року життя.
DP — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 60-го року життя з вкладками платними впродовж цілого життя.

Ця таблиця показує, що в 1959 р. напрям, виявлений в ранішніх роках не змінився. У відділі молоді класи P-65 і E-65 є й далі дуже непопулярними (зрештою зовсім оправдані), подібно як у відділі дорослих. Цікаво було б дослідити, чи є це прямиим впливом недоцінювання тих класів самими кандидатами на члени, чи їх організаторами. Коли б цей напрям надалі вдержувався, постало б питання ліквідації тих класів для облегшення праці головної канцелярії.

Зате найпопулярнішою молодіжкою й дорослою класою забезпечення виявилася клас P-20. Є це до певної міри новина у молодіжчому відділі, бо в ньому досі найпопулярнішою була клас E-20. Ця зміна є зміною на краще і для УНСоюзу, і для самих членів. Слід цей напрям продовжувати.

Дуже зростає популярність молодіжчої класи E-18, тобто нашої безконкурентної щодо вкладок і інших користей едукативної (популярно званої коледжовою) грамоти. Введення шойно в 1950 році, ця клас забезпечення стала однією з найпопулярніших у молодіжчому відділі і виявилася з року на рік постійну тенденцію зросту. Хоч з одного боку вона є некорисною для УНСоюзу, бо ці грамоти дозрівляють із закінченням 18-го року життя забезпечених, все ж їх шляхетна ціль: допомогти молоді у вступленні на високі школи та надія здобути цих молодих людей наповно, вже як членів відділу дорослих, каже нам продовжувати всі старання для якнайбільшого поширення цієї грамоти.

З недавню, бо в 1958 році, введеної нової грамоти DP, яка дає подвійне забезпечення до 60-го року життя забезпеченого за розміром дуже низьку вкладку, поки що не користас багато членів. За першого пів року після введення цієї грамоти забезпечилося нею тільки 25 членів, а за повний останній рік 98. Хоч це мало, але все ж є це зріст на сто відсотків.

Окремий інтерес для загального образу джерел здобуття нових членів мають таблиці, які показують висліди нашої минулорічної кампанії в останній році по стейтам, провінціям, округам і більшим містам. Ось вони:

ЧЛЕНИ ПРИСІДНАНІ У ЮВІЛЕЙНІЙ КАМПАНІЇ ПО СТЕЙТАМ І ПРОВІНЦІЯМ

Ч. П.	Стейт, провінція	Ч. членів	Іх сума забезп.
1	New York	1,007	\$ 872,000
2	Pennsylvania	917	753,000
3	Illinois	857	662,000
4	New Jersey	468	410,500
5	Ontario, Canada	360	445,000
6	Ohio	242	224,000
7	Quebec, Canada	184	195,500
8	Minnesota	180	178,000
9	Connecticut	155	129,000
10	Michigan	130	172,500
11	Nebraska	112	104,500
12	Manitoba, Canada	56	64,000
13	Massachusetts	51	41,500
14	California	36	38,500
15	Rhode Island	35	33,500
16	Maryland	34	30,500
17	Kansas	26	20,500
18	Alberta	25	23,000
19	Colorado	23	21,500
20	Missouri	23	17,500
21	Indiana	19	17,000
22	District of Columbia	13	8,000
23	Br. Columbia, Canada	11	10,500
24	Wisconsin	9	7,000
25	Saskatchewan, Canada	6	10,000
26	New Hampshire	6	7,000
27	Florida	5	2,500
28	Delaware	3	3,000
29	Washington	3	2,500
30	W. Virginia	3	1,500
Разом		4,998	4,505,500

Не приднали ні одного члена в стейтах: Арізона, Норт Дакота, Орегон і Вайомінг.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ В ЮВІЛ. КАМПАНІЇ ПО ОКРУГАМ

Осідок Округу	Присид. чл.	Осідок Округу	Присид. чл.
1. Шикаго, Іл.	787	19. Ст. Льюїс, Мо.	85
2. Нью Йорк, Н.Й.	530	20. Аллентаун, Па.	68
3. Філадельфія, Па.	516	21. Вінніпег, Ман.	56
4. Торонто, Онт.	318	22. Янгстаун, Огайо	49
5. Мінеаполіс, Мінн.	297	23. Балтімор, Мд.	45
6. Монреаль, Кв.	184	24. Вофало, Н.Й.	44
7. Клівленд, Огайо	176	25. Востон, Масс.	42
8. Дітройт, Мич.	165	26. Елмайра, Н.Й.	41
9. Нью Гейвен, Конн.	153	27. Вунсакет, Р. Ай.	36
10. Джерзі Сіті, Н. Дж.	138	28. Вількс Беррі, Па.	26
11. Ютика, Н.Й.	135	29. Скрентон, Па.	25
12. Пітсбург, Па.	130	30. Форд Сіті, Па.	20
13. Рочестер, Н.Й.	123	31. Лудлов, Масс.	14
14. Ньюарк, Н. Дж.	122	32. Смітфілд, Па.	4
15. Трой, Н.Й.	107	Необ'єднані відділи	276
16. Фрексвил, Па.	99		
17. Перт Амбой, Н.Дж.	97		
18. Пассейк, Н.Дж.	90	Разом:	4,998

МІСТА — ПЕРШУНІ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ

Ч. П.	Місто	Число нових членів	Ч. П.	Місто	Число нових членів
1.	Шикаго, Іл.	759	7.	Клівленд, Огайо	154
2.	Філадельфія, Па.	424	8.	Джерзі Сіті, Н.Дж.	119
3.	Нью Йорк, Н.Й.	410	9.	Рочестер, Н.Й.	102
4.	Торонто, Онт.	182	10.	Іст Ст. Льюїс	81
5.	Монреаль, Кв.	176	11.	Нью Гейвен, Конн.	77
6.	Міннеаполіс, Мінн.	162	12.	Пассейк, Н. Дж.	72

Як показують подані вище